

Věc C-391/22

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum předložení:

14. června 2022

Předkládající soud:

Pécsi Törvényszék (Maďarsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

7. června 2022

Žalobkyně:

Tüke Busz Közösségi Közlekedési Zrt.

Žalovaný:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pécsi Törvényszék (obecný soud v Pětikostelí, Maďarsko)

Rozhodnutí

(omissis)

Žalobkyně: Tüke Busz Közösségi Közlekedési Zrt. (*(omissis)*, Pětikostelí [Maďarsko])

(omissis)

Žalovaný: NAV Fellebbviteli Igazgatósága (Odvolací ředitelství Státní finanční a daňové správy, Maďarsko) (*(omissis)*, *Budapešť* [Maďarsko])

(*omissis*)

Předmět sporu: Správní žaloba v daňové oblasti

(*omissis*) [vnitrostátní procesní úvahy]

Výrok

Obecný soud v Pétikostelí (*omissis*), podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie, zahajuje řízení o předběžné otázce u Soudního dvora Evropské unie a pokládá následující předběžnou otázku:

Jsou rozhodnutí vydané v projednávané věci Nemzeti Adó- és Vámhivatal (Státní finanční a rozpočtová správa) a praxe uplatňovaná tímto orgánem, podle nichž „do rámce pravidelné přepravy cestujících nespadají ani najeté kilometry nezbytné k údržbě prostředků pro pravidelnou přepravu cestujících, ani najeté kilometry nezbytné pro natankování paliva“, slučitelné s ustanoveními směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny?

(*omissis*) [vnitrostátní procesní úvahy]

Odůvodnění

I. Stručné shrnutí skutkových okolností

Během zkoumaného období (daňový rok 2017) žalobkyně uskutečňovala přepravu cestujících na základě smlouvy o veřejných službách. V rámci této činnosti požádala o vrácení spotřební daně z plynového oleje používaného k obchodním účelům. Správce daně zjistil, že žalobkyně uplatnila nárok na vrácení spotřební daně nejenom ve vztahu k plynovému oleji použitému při přepravě cestujících, nýbrž také ve vztahu k plynovému oleji použitému s cílem zajistit fungování vozidel (oprava, údržba, tankování). V důsledku toho správce daně zvýšil částku spotřební daně z energetických produktů za měsíce leden až prosinec 2017 o částku spotřební daně z paliva uvedeného na jízdních listech vztahujících se k obdobím opravy a údržby.

Žalované ředitelství ve věci odkázalo na dřívější soudní rozsudky, jak bude dále vysvětleno.

V rámci provádění přepravní činnosti měla žalobkyně postavení poskytovatele služeb, přičemž příjemci služby byli cestující.

Pojem „poskytování služeb“ je v občanském právu definován jako jednání, které příjemce může požadovat od poskytovatele nebo které je poskytovatel povinen uskutečnit na základě smlouvy.

Poskytování služeb je právním vztahem mezi poskytovatelem a příjemcem. Poskytovatel vyvíjí činnost ve prospěch příjemce za protiplnění, které je spojeno s prováděním činnosti. Žalobkyně byla povinna poskytnout službu přepravy cestujících, přičemž příjemci byli cestující, kteří službu využívali, takže poskytování služby stejně jako odpovídajících doplňkových služeb lze chápat pouze ve vztahu k těmto osobám. Za doplňkové služby lze považovat výlučně ty, které jsou zahrnuty v hlavním závazku, jako je klimatizace nebo topení. Rovněž zahrnují například přepravu zavazadel, psů nebo jízdních kol. Všem je společné to, že jejich původcem je poskytovatel služby, a sice žalobkyně, že osoba, jíž je služba určena, je příjemcem, což jsou cestující, a že doplňkovou službu lze uskutečňovat za úplatu (například je třeba zaplatit zvlášť za přepravu psů, jízdních kol, zavazadel).

Do této oblasti však nelze zahrnout opravu a údržbu autobusů. Cestující coby příjemce služby není účastníkem posledně uvedeného právního vztahu, neboť uvedená činnost se neuskutečňuje mezi ním a poskytovatelem, tedy žalobkyní. Touto činností (oprava a údržba) žalobkyně zajišťuje jednu ze základních podmínek svého fungování a není poskytovatelem těchto služeb, nýbrž jejich příjemcem. Cestující vůbec nejsou součástí tohoto závazkového vztahu, a tím spíše nelze argumentovat tím, že existuje protiplnění, tedy že cestující mají povinnost hradit náklady na opravu a údržbu žalobkyni v tom smyslu, že ta v postavení poskytovatele služeb může tyto náklady výslovně účtovat cestujícím.

S ohledem na výše uvedené tudíž praxe správce daně spočívá v tom, že poskytovatel služby má nárok na odpočet spotřební daně ve vztahu k určitým přepravním činnostem, avšak nikoli ve vztahu k jízdám, které uskutečňuje za účelem údržby autobusů, opravy jejich technických závad a možnosti natankovat.

Z uvedených důvodů žalované ředitelství ve svém rozhodnutí učinilo závěr, že žádost o vrácení spotřební daně, kterou žalobkyně uplatnila ve vztahu k jízdám uskutečněným za účelem opravy a údržby, je v rozporu s právem.

II. Relevantní vnitrostátní právní úprava

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (zákon č. CXXVII z roku 2003 o spotřebních daních a zvláštních pravidlech uvádění výrobků podléhajících spotřební dani na trh; dále jen „dřívější zákon o spotřebních daních“) v § 7 stanoví, že pro účely tohoto zákona se rozumí:

51. „plynovým olejem používaným k obchodním účelům“ plynový olej spadající pod § 52 odst. 1 písm. d) používaný k následujícím účelům:

- a) přeprava zboží na cizí nebo vlastní účet uskutečňovaná motorovým vozidlem nebo jízdní soupravou (tahačem) určenými výlučně k silniční přepravě zboží a s nejvyšší povolenou hmotností 7,5 tun nebo vyšší; nebo

- b) pravidelná nebo příležitostná přeprava cestujících motorovým vozidlem kategorie M2 nebo kategorie M3 podle definice obsažené v ministerském nařízení o technické inspekci silničních vozidel.

A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény (zákon č. LXVIII z roku 2016 o spotřebních daních; dále jen „nový zákon o spotřebních daních“) v § 3 odst. 2 stanoví, že pokud jde o zdanění energetických produktů, pro účely tohoto zákona se rozumí:

21. „plynovým olejem používaným k obchodním účelům“ plynový olej používaný k následujícím účelům:

- a) přeprava zboží na cizí nebo vlastní účet uskutečňovaná motorovým vozidlem nebo jízdní soupravou (tahačem) určenými výlučně k silniční přepravě zboží a s nejvyšší povolenou hmotností 7,5 tun nebo vyšší; nebo
- b) pravidelná nebo příležitostná přeprava cestujících motorovým vozidlem kategorie M2 nebo kategorie M3 podle definice obsažené v ministerském nařízení o technické inspekci silničních vozidel.

Podle § 113 odst. 3 nového zákona o spotřebních daních osoby, které provozují v rámci městské a meziměstské přepravy autokary a autobusy kategorie M2 a kategorie M3 podle definice obsažené v ministerském nařízení o technické inspekci silničních vozidel, mají nárok na vrácení daně ze zemního plynu používaného pro tuto činnost.

A személyszállítási szolgálatokról szóló 2012. évi XLI. törvény (zákon č. XLI z roku 2012 o službách v přepravě cestujících; dále jen „zákon o službách v přepravě cestujících“) v § 2 bodě 29 definuje službu v přepravě cestujících jako službu v přepravě cestujících poskytovanou na základě smlouvy o veřejných službách podle ustanovení čl. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1370/2007.

Podle § 2 bodu 30 zákona o službách v přepravě cestujících se službou v přepravě cestujících rozumí přeprava cestujících poskytovaná některým z vozidel stanovených tímto zákonem, na základě smlouvy a za protiplnění, jakož i odpovídající doplňkové služby.

Podle § 152 písm. h) nového zákona o spotřebních daních je účelem tohoto zákona provést následující unijní akt: prováděcí rozhodnutí Komise 2012/209/EU ze dne 20. dubna 2012 o použití ustanovení o sledování a pohybu ve směrnici Rady 2008/118/ES na některé přísady v souladu s čl. 20 odst. 2 směrnice Rady 2003/96/ES.

III. Relevantní unijní právní úprava

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení

nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 [ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2338 ze dne 14. prosince 2016], čl. 2 písm. a) a e):

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) ‚veřejnou přepravou cestujících‘ služby v přepravě cestujících obecného hospodářského zájmu, které jsou veřejnosti nabízeny nediskriminačním způsobem a nepřetržitě;
- e) ‚závazkem veřejné služby‘ požadavek, který vymezí nebo stanoví příslušný orgán k zajištění veřejné služby v přepravě cestujících v obecném zájmu, který by provozovatel na základě svých vlastních obchodních zájmů bez odměny nepřevzal vůbec nebo nepřevzal ve stejném rozsahu nebo za stejných podmínek.“

Podle čl. 4 odst. 1 písm. a) téhož nařízení musí smlouvy o veřejných službách a obecná pravidla jasně stanovit závazky veřejné služby vymezené tímto nařízením a specifikované v souladu s článkem 2a, které má provozovatel veřejných služeb plnit, a dotčené územní oblasti.

Článek 7 směrnice 2003/96 definuje pojem „plynový olej používaný k obchodním účelům“:

„3. ‚Plynovým olejem používaným jako pohonná hmota k obchodním účelům‘ se rozumí plynový olej používaný jako pohonná hmota k těmto účelům:

[...]

- b) pravidelná nebo příležitostná přeprava cestujících motorovým vozidlem kategorie M2 nebo kategorie M3 ve smyslu směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel“.

IV. Okolnosti a důvody, které odůvodňují zahájení řízení o předběžné otázce

Žalobkyně žádá o zahájení řízení o předběžné otázce s tím, že neobjevila žádný rozsudek Soudního dvora Evropské unie, který by usnadnil právní výklad. Proto navrhl, aby předkládající soud takové řízení zahájil v zájmu ukončení právní nejistoty ohledně výkladu pojmů obsažených v právním předpise. Podle jejího názoru je dalším důvodem pro zahájení uvedeného řízení to, že pokud je jí známo, všechny maďarské podniky silniční přepravy cestujících bez výjimky jednají při plnění svých daňových povinností stejně jako ona (včetně těch, které jsou ve vlastnictví státu), což celé odvětví ponechává v nejistotě stran této problematiky. S odvoláním na § 113 odst. 3 nového zákona o spotřebních daních tvrdí, že toto ustanovení umožňuje vrácení spotřební daně z plynu používaného autobusy, které jezdí na zemní plyn, při jejich činnosti (tedy nejenom během jízd

uskutečňovaných při přepravě cestujících), a že by tudíž nebylo odůvodněné přijmout odlišné pravidlo pro vrácení spotřební daně z plynového oleje.

(omissis) [vnitrostátní procesní úvahy]

V Pětikostelí dne 7. června 2022.

(omissis)

[podpis]

PRACOVNÍ DOKUMENT